

29. HAZARD, John N.: Communists and their law. Chicago : Univ. of Chicago Press, 1969. 243–268. p. ; LEVITSKY, Serge: Introduction to Soviet copyright law. Leyden : A.W.Sythoff, 1964.; NEWCITY, M. A.: Copyright law in the Soviet Union. New York : Praeger Publishers, 1978.; ALFORD, W. P.: To steal a book is an elegant offense.
30. JAMAR, Steven D.: The protection of intellectual property under Islamic Law. = Capital University Law Review, 21. vol. 1992. 1079–1106. p.; AMIN, Sayed Hassan: Law of intellectual property in the Middle East. Glasgow : Royston, 1991.
31. LD. BUCKINGHAM, S.: In search of copyright in the Kingdom. = Middle East Executive Reports, 8. May 1988 és USMANI, Mufti: Copyright according to Shariah. = Albalagh, an Islamic E-journal. 23. April, 2001.
32. ALFORD, W. P.: To steal a book is an elegant offense; AOKI, Zachary: Will the Soviet Union and the People's Republic of China follow the United States' adherence to the Berne Convention? = Boston College International and Comparative Law Review. 13. vol. 1990. Winter, 207–235 p. és ROIT, Natasha: Soviet and Chinese copyright: ideology gives way to economic necessity. = Loyola Entertainment Law Journal, 6. 1986. 53–71. p.

A Google Scholar (Schoogle) és a könyvtárak

A Google Scholar szerepe az egyetemi könyvtárak újrafelfedezésében

CALLICOTT, Burton – VAUGHN, Debbie: Google Scholar vs. library scholar: testing the performance of Schoogle (Internet Reference Services Quarterly, 10. vol. 2005. 3–4. no. 71–88. p.), valamint YORK, Maurice C.: Calling the scholars home: Google Scholar as a tool for rediscovering the academic library (Internet Reference Services Quarterly, 10. vol. 2005. 3–4. no. 117–135. p.) írásait DÉVAI Péter foglalta össze.

2004 novemberében nagy hírverés közepette jelentették be, hogy a keresőmotorok királya, a Google elindította a Google Scholar-t (becenevén a Schoogle-t). A keresőrendszer elsősorban a tudományos kutatással foglalkozókat kívánja szolgálni, amennyiben „lehetővé teszi, hogy a kifejezetten tudományos szakirodalmat keressük, beleértve az annotált tanulmányokat, téziseket, könyveket, preprinteket, összefoglalókat,

szakmai jelentéseket a kutatások legszélesebb területéről.”

Vajon mennyire lesz versenytársa az új keresőrendszer a könyvtári katalógusoknak? Milyen lesz a tudományos szakkönyvtárak és a Google kapcsolata ezután? A kérdések megválaszolására célszerű összehasonlítani a Schoogle-ban és a könyvtári katalógusokban történő keresések eredményeit. Így lehet megtudni, mennyire érdemes felállni a Google segítségével az „óriások vállaira”. (A Google Scholar jelmondatául egy Newton idézetet választottak: „*ha valamivel is messzebbre láttam másoknál, ez csak azért volt, mert óriások vállain álltam*”). A kérdések és a kapott találati halmazok vizsgálata előtt célszerű megnézni a Schoogle-ban megtalálható tartalmak általános jellemzőit. A Google a keresőrendszer indítása előtt sok folyóirat- és szakkönyvkiadóval megegyezett, hogy biztosít-

ják számára a cikkek és más publikációk összefoglalóit, hivatkozásait és néhány esetben a teljes szövegű változatot. Az utóbbi azonban viszonylag ritkán áll rendelkezésre, mivel a kiadók arra akarják rávenni a szerzőket, hogy hitelkártyás, kényelmes fizetési módokkal juthassanak hozzá a teljes szövegekhez („kukucska-pénz”: pay to peek transactions). A szerzőket egyébként maga a Google is igyekszik megnyerni tartalmának növelése céljából. A Scholar-helpben a leggyakrabban feltett kérdések között az első helyen szerepel: „*Hogyan találok meg saját cikkeimet?*” Az 5. és 6. pedig azt fogalmazza meg, hogy hogyan lehet elhelyezni a publikációkat és miért jó ez a szerzők számára. A keresés oldaláról nézve a dolgot, a kutatók a Scholarban nem ritkán olyan forrásokra is rábukkannak, melyekre a könyvtárak adatbázisaiban lehetetlen, vagy nehéz ráakadni. Ugyanakkor a Scholarból kiindulva gyakran egy könyvtár adatbázisában találhatjuk magukat, ha a cikk teljes szövegére vagyunk kíváncsiak, a kérés egyelőre sok esetben csak pénzért teljesül. Később, ha szorosabb együttműködés lesz a Google és a tudományos szakkönyvtárak között, a hozzáférés bizonyára sokkal egyszerűbbé válik. Az OCLC például WorldCat adatbázisának jó részét ingyenesen már a Schoogle rendelkezésére bocsátotta. A Google most dolgozik egy olyan programon, amely azt mutatja meg, hogy a Scholarban megtalált könyv melyik legközelebbi könyvtárban található meg. Elmondható tehát, hogy a Google Scholar és a könyvtárak kapcsolata meglehetősen felemás és az új adatbázis legalább annyi könyvtárhasználót hozhat, mint amennyit elvisz.

Annak ellenére, hogy a Schoogle nemrégén kezdte meg működését, számos cikk jelent meg róla, melyek közül sok a könyvtári adatbázisok és a Scholar tartalmát hasonlítja össze. Több szerző megállapítja, hogy a Google nagy előnye a keresés egyszerűsége és a találatok fontossági sorrendbe állítása. A keresőfelületen ugyanis szándékosan csak a keresőablak találha-

tó, hiszen – mint azt a cég egyik vezetője megállapította, a honlapra látogatók semmi mást nem akarnak csak keresni. Sok könyvtár adatbázisában viszont meglehetősen nehéz navigálni. Egy felmérés résztvevőinek 53%-a nem volt képes megtalálni egy regényt a College of Charleston könyvtárának honlapjáról kiindulva. Egy másik tanulmány a gejírekről keresett irodalmat a Scholarban, a teljes Google-ban és három másik tudományos szakirodalmat feldolgozó fizetős adatbázisban. A Schoogle-ban több találat volt mint a Google-ban, a többi adatbázis viszont jóval több publikációt tartalmazott, mint a Scholar. Az Elsevier ingyenes keresőszolgálat, a Scirus és a Scholar összehasonlítása során azt állapították meg, hogy mindkettő esetében segíteni kellett a használóknak a találatok és az adott könyvtár ajánlatainak összeillesztésében. *Jacsó Péter* egy 2005-ben megjelent cikkében meglehetősen lesújtóan nyilatkozott a Google Scholar tartalmáról, ami szerint a Nature-ben csak egyetlen cikk jelent meg 2000-ben a szököár-riadóról, a Nature Publishing Group keresőmotorjában viszont az 1987–2003-közötti évekből 8 publikációt talált. Szerinte a Schoogle inkább csak kiegészítője lehet más keresőrendszereknek, mint helyettesítője. Lényegében ugyanerre a következtetésre jutottak mások is, amikor megállapították, hogy a Scholar csak kiindulópont lehet, hiszen sok esetben csak jelzi a publikációkat, de a teljes szövegért a megjelölt könyvtárakhoz kell fordulni.

A College of Charleston könyvtárosai saját online adatbázisukat hasonlították össze a Google Scholarral. Öt olyan témát választottak, melyek tipikus olvasói kérdésnek számítanak az egyetemi könyvtárban. Ezek a következők voltak:

- Zora Neale Hurston: *Their eyes were watching God* c. könyve (a női személyiséggel foglalkozó regény – tudtommal magyarul nem jelent meg, de A nő mint szubjektum, a női szubjektum [Szerk. Séllei Nóra, Debrecen, Egyetemi.Kiadó, 2007. 141–156. p.] c.

kötetben Gaál Szabó Péter tanulmánya foglalkozik vele);

- Martha Steward (ismert és hírhedt amerikai könyvkiadó és média személyiség) és a női vállalkozók;
- egy szúnyogok elleni spray hatása a környezetre és az egészségre;
- Andy Warhol és a pop art mozgalom;
- a Triangle Shirtwaist Company leégése.

Ezekre a személyekre és témákra kerestek irodalmat a Google Scholarban, a könyvtár online katalógusában és egy tárgykörök szerinti előfizetéses adatbázisban. A keresőkérdéseket abban a formában adták meg, ahogyan azokat az olvasók/hallgatók is használják.

A kérdések összeállítására csak annyiban változott, amennyire az adott adatbázisban történő keresés megkívánta. Az eredményeket az alábbiak szerint csoportosították: könyvek, teljes szövegű folyóiratcikkek, nem teljes szövegű folyóiratcikkek, weboldalak és egyéb (disszertációk, tézisek, hírlevelek, műhelytanulmányok, kutatási jelentések és egyéb sem monografikusnak, sem periodikusnak nem minősülő kiadványok). A nem teljes szövegű cikkek esetében azt is keresték, hogy melyek találhatóak meg az intézmény könyvtárában nyomtatott vagy elektronikus változatban. Mindegyik téma esetében előre meghatározták, hogy milyen találat tekinthető relevánsnak. A témával csak érintőlegesen foglalkozó dokumentumok nem számítottak relevánsnak: a Martha Stewart üzleti taktikáját tárgyaló anyag pl. jó, a börtönben töltött idejéről szóló dokumentum viszont rossz találatnak minősült. Az eredményeket tekintve általánosságban megállapítható, hogy a Scholar mennyiségileg és minőségileg több és jobb szakirodalmat tartalmazott, mint a hagyományos adatbázisok. Részletesebben vizsgálva azonban vannak kivételek: a női vállalkozókról szóló találatok relevanciája csak hat százalékos volt és nem sokkal bizonyultak jobbnak az Andy Warholról és a tüzesetről szóló találatok sem. Az összehasonlító tesztelés óta a Schoogle újbóli vizsgálatának eredményei már valamivel jobbak,

hiszen az adatbázis is számottevően gyarapodott azóta. Gondokat okozhat azonban, hogy az eredmények ömlesztve jelennek meg, a kutatóknak sok időt kell tölteniük a találatok válogatásával. A Citations jelöléssel szereplő találatok ritkán eredményeztek használható szakirodalmat. Összefoglalóan elmondható, hogy a Google Scholar egyelőre csak a könyvtári szakirodalom-kereséssel ismerkedő „újjonc” kutatóknak jelent jó kiindulópontot, kifinomultabb keresésre nem alkalmas. A Google találatokat fontossági sorrendbe állító rendszere ugyanis nem alkalmazható a Google Scholarban, ahol a legnépszerűbb cikk egyáltalán nem biztos, hogy a legjobb. A szerző rangja, a publikáló szervezet és az idézetek száma szerinti sorrendbe állítás az élre juttathat olyan disszertációkat és sok folyóiratcikket, melyek nem biztos, hogy a legértékesebbek.

Az atlantai Woodruff Library (Emory University) munkatársának véleménye szerint a Google Scholar megjelenésétől fogva megosztja az egyetemi könyvtárosok táborát. Vannak, akik a tudományos kutatás gyors elsekélyesedéséről beszélnek, hiszen a Schoogle miközben elúzi a kutatókat és hallgatókat a könyvtárakból, látszólag a sok találat kényelmét szolgálja, de az elérhető tartalom rendkívül rossz minőségű és így a kutatási eredmény sem lehet értékes. A másik tábor megpróbál kiegyezni a „nappaliba betolakodott hatalmas sárkánnyal” és megpróbálja megmutatni olvasóinak, hogyan lehet a Scholar segítségével visszajutni az egyetemi könyvtárak forrásaihoz. Vannak olyan könyvtárosok is, akik az állásukat féltik. A megosztottság igen jelentős, a könyvtárosok között állandó téma a Google szerepe. Az összehasonlításokban a Schoogle egyenlő a szappanoperákkal, a tömegközlekedéssel és az olcsó szupermarketekkel, míg a könyvtári adatbázisok képviselik a művészfilmeket, a limuzinokat és a ruhaszalonoikat. Az ilyen hasonlítások persze nem sokat érnek. Az igazán lényeges kérdés az, hogy a könyvtárosok mennyire ismerik olvasóik információs igényeit és mennyire képesek őket támo-

gatni a keresésekben. Továbbra is a hasonlatoknál maradva: ha a könyvtári szakirodalmi források egy rendezett és megerősített várat jelentenek az információk széljárta mezőin, akkor vajon helyes-e, hogy az olvasókat a falak mögé gyűjtve, becsukjuk a kapukat a Google-zon, avagy Amazoogle (Google+Amazon) nevű „szörny” előtt, vagy kellő testőrséggel kísérve beengedjük a várba? És, ha túl messzire merészkedik, haza lehet-e majd zavarni? A Google Scholar olyan hirtelen és olyan csinnadrattával jelent meg, az információs piacon, hogy a könyvtárak válasza a vad elutasítástól a meglepő elfogadásig terjedt. A University of North Florida Thomas G. Carpenter Library hozzáállása például kifejezetten ellenséges volt. A könyvtár számos internetes keresőmotort ajánl olvasóinak (<http://www.unf.edu/library/guides/search.html>), de míg a legtöbb keresőről szóló ismertetés a Keresési tippek, vagy az Info címet viseli, a Google Scholar esetében az „Információ és figyelmeztetés” linket találjuk. Ebből kiderül, hogy a Schoogle „*csodálatos azok számára, akik nem képesek elérni a könyvtári adatbázisokat*” és hogy ez utóbbiak „sokkal több lehetőséget” nyújtanak, illetve „jóval alaposabb” kutatásra adnak alkalmat. Az ismertetés végén pontokba szedve olvashatjuk azokat a „dolgozat”, amelyeket a könyvtári adatbázisok tudnak, a Scholar viszont nem. A könyvtárak egy másik csoportja amolyan „se hideg, se meleg” álláspontot képviselve, inkább semleges véleményt fogalmaz meg a Scholarról. A Syracuse University Library szerint a Schoogle hasznos adatbázis, de olvasóit inkább a könyvtárak felé irányítja (<http://library.syr.edu/instruction/q-a.html>). A „*Mi a Google Scholar?*” című ismertetésben többek között azt olvashatjuk, hogy a kutatók bizonyára könnyebbnek találják egy cikk szövegének azonosítását a könyvtárak általános adatbázisaiban és az elektronikus újságokban, mint a Scholarban, ahol egyáltalában nem teljes egy adott téma szakirodalma és sok irreleváns, felesleges anyag is található. A végkövetkeztetés

egyértelmű: lehet próbálkozni a Scholarral, de egy könyvtáros segítségével sokkal többet ér. A University of Connecticut zenei szakkönyvtára keresési tippeket ad a Scholar használatához, (<http://www.lib.uconn.edu/online/research/specilib/music/schoogle.html>), a gyakori kérdésekben azonban van egy rész, mely bár pozitív olvasói véleményeket sorakoztat fel a Schoogle-lel kapcsolatban, de érezhető mögötte az: „igen, de ...” Emellett a képernyő baloldalán lévő lenyitható menükben mintegy 100 könyvtári adatbázishoz látogathat a honlap látogatója. Az Oberlin College Library használati útmutatójának már a címe is jelzi a kétkedést: Google Scholar vs. más tudományos adatbázisok (www.oberlin.edu/library/science/google_tips.html). Az egyetemi könyvtárak harmadik csoportja, melyek honlapjukon támogatják a Google Scholar használatát. Egyrészt azért, mert „elég jónak” tartják, másrészt azért, mert „menteni kell, ami menthető”: ismertetőikben ajánlják a Schoogle-t és elmagyarázzák, hogy az ott talált cikkeket hogyan érhetik el a könyvtár adatbázisában, illetve az idézeteket, hogy lehet megtalálni a könyvtárban. Bármennyire is helyeslik azonban a Scholar használatát, a végkövetkeztetés mégis az, hogy csak kiegészítője és nem helyettesítője lehet az egyetemi gyűjtemények adatbázisainak. (<http://www.lib.utexas.edu/indexes/titles.html?id=161>), (<http://libweb.uoregon.edu/guides/searchweb/>). A Duke és a Georgia State University (GSU) könyvtára külön linkkel teszik lehetővé a Scholar használatát. Néhány gyengéséget említ ugyan, de aztán részletes információval szolgál a keresést, valamint az eredmények értelmezését illetően és azt is megtudhatjuk hogyan használjuk fel a Duke University Library segítségével az idézeteket és a Scholarban talált Open WorldCat-tételeket (<http://metasearch.library.duke.edu/>). A GSU kifejezetten ajánlja az olvasóknak, tegyenek próbát a Scholarral és kimerítő ismertetőjében, valamint a leggyakrabban feltett kérdésekben csak annyi megjegyzést tesz, hogy az adatbázis fej-

lesztés alatt áll és lehetnek benne következtetések (http://www.library.gsu.edu/google-scholar/). A Scholarról szóló ismertetőik vizsgálata alapján megállapítható, hogy az egyetemi könyvtárak attól félnek, hogy a Google egyszerű kezelhetősége folytán elszívja az olvasókat és ennek nemcsak a könyvtárak, hanem maga a tudomány, a kutatás is kárát látja, hiszen az egyetemi hallgatók és tanárok nem a teljes szakirodalom alapján fogják megírni publikációikat. Ehhez járul az a félelem, hogy a könyvtárosokra is kevesebb szükség lesz. Nem véletlen, hogy szinte minden anyagban hangsúlyozzák a „Kérdezd a könyvtárost” link jelentőségét. A probléma egyik gyökere bizonyára *Roy Tennant* sokat idézett mondásában rejlik, mely szerint csak a könyvtáros szeret keresni, mindenki más csak találni akar. Ha a problémát a kereső egyetemi hallgatók és kutatók oldaláról nézzük, a könyvtárosok félelme még inkább jogosnak tűnik. A LibQUAL+, a könyvtári szolgáltatásokat az olvasók véleménye alapján értékelő szervezet, valamint a CREE (Contextual Resource Evaluation Environment) projekt egyaránt azt állapította meg, hogy a szakirodalomkeresők 70–90%-a a Google-t használja napi, vagy heti információigényeinek kielégítésére. Egy orvosi kutatási forrásokat értékelő felmérésben könyvtárosokat és kutatókat kérdeztek a leggyakrabban használt információs forrásokról. A könyvtárosok esetében a Science Direct, az ISI Web of Science és a Medline végzett az élen, míg a kutatók a Google-t, a Yahoo-t és a PubMedet jelölték meg a legtöbbször. A LibQUAL+ felmérése szerint a Cornell Universityn a könyvtárat naponta használók aránya 2001 és 2003 között 35%-ról 27%-ra csökkent, a referenz-kérdések száma pedig zuhanásszerűen visszaesett. Ugyanakkor az olvasókban megvan az igény a könyvtári adatbázisok gazdag tartalmának megismerésére, ezt azonban gyorsan és könnyen kezelhető keresőmotorok és más online eszközök segítségével képzelik el. A könyvtárosok egyik lehetősége az új helyzethez való alkalmazkodásra, hogy meg-

tanítják az olvasókat az adatbázisok használatára. Vajon mennyire sikeres ez a törekvés? Az Elsevier 2002-ben 20 országban 800 könyvtárost és 80 országban több mint 4200 könyvtárhasználót kérdezett meg a keresési szokásokról, a különböző keresési tippek megtanulásáról és arról, hogy a keresőrendszerek képernyője mennyire segítette a releváns szakirodalomhoz való hozzájutást. Az eredmények szerint a könyvtárosok 92%-a mondta azt, hogy segített az olvasóknak az online források használatában és meg voltak róla győződve, hogy tanácsaik valóban megkönnyítették a keresést, miközben a könyvtárhasználóknak csak 17%-a állította, hogy valaha is igénybe vette a könyvtári dolgozók segítségét és a tippek sem befolyásolták túlzottan keresési magatartásukat. A használók kevesebb mint egyötöde vett részt könyvtárosok által vezetett, az adatbázisok használatát megismertető tanfolyamon, legtöbbjük a barátait, vagy kollégáit kérdezte, ha segítségre volt szüksége. A LibQUAL+ adatai is azt bizonyítják, hogy az egyetemi hallgatók rendkívül alacsonyra értékelték a könyvtárakat, mint a hasznos információs eszközökről szóló tájékoztatás forrását és az egyetemi kutatók és diákok egyaránt úgy vélték, hogy a könyvtár vajmi kevés segítséget ad az értékes és kevésbé értékes információk megkülönböztetésében. Mint a felmérésből kiderült a könyvtárosok majdnem hiába irányították Google-ról szóló ismertetőikben az olvasókat a „Kérdezd a könyvtárost” szolgáltatáshoz, a hallgatóknak csak 21%-a élt ezzel a lehetőséggel. A szakirodalom-keresés legújabb fejleményei nem túl biztatóak a könyvtárosok számára. Az olvasók egyre kevesebbet járnak be a könyvtárba és a könyvtári dolgozók igyekezete, hogy megtanítsák őket az adatbázisok kezelésére, majdnem hiábavalónak tűnik. Ugyanakkor a jó hírek közé tartozik, hogy a könyvtárhasználat nem csökken látványosan, a dokumentumküldő szolgálatok egyre népszerűbbek a LibQUAL+ vizsgálatai szerint. Az olvasók nem szívesen mennek el a könyvtárba, azt szeretik inkább,

ha a könyvtári anyagok mennek el hozzájuk. Talán ebből kiindulva lehetne egy egészséges együttműködést kialakítani az egyetemi könyvtárak és a Google Scholar között, hiszen határozott különbség figyelhető meg a keresési magatartásban is a kétféle forrás között. A Schoogle egy téma indításakor gyors eredményre vezet, de a kutatás későbbi szakaszában szükség lehet a könyvtárak katalógusára. Újabb kapcsolódási pont lehet, hogy a kutatók munkamódszere általában az, hogy a számítógépen, különböző szakirodalmi forrásokban kutatnak, majd megnézik, hogy egy adott publikáció melyik könyvtárban érhető el a legegyszerűbben. A különböző online adatbázisok, tehát a felfedezés eszközei, míg a könyvtárak az elhelyezés, az őrzés, az „elérés” helyei, eszközei lehetnek. A hagyományos könyvtárak funkciói valószínűleg meg fognak változni: a kölcsönzés, a könyvtárközi kölcsönzés és az állományőrzés hármass feladatának végrehajtóiból „könyvszállító” és tanulástámogató részlegekké válhatnak. A jövőben valószínűleg elengedhetetlen lesz a Scholar és a tudományos könyvtárak együttműködése, esetleg szorosabb integrációja. Ezt jelenleg technikai oldalról az openURL és a linkserver-technológiák biztosítják, a lehetőségek azonban ennél gazdagabbak: ilyen például az egyre jobban terjedő nyílt hozzáférés (open access) mozga-

lom, a Shibboleth felhasználó-azonosító módszer, vagy a Windsor-Alberta-Georgia Google Scholar lokalizátor projektből (avagy WAG the Dog project – kb. a fark csóválja a kutyát projektből) származó webtartalom lokalizátor. Ezek a megoldások mind azt akarják elősegíteni, hogy a könyvtárak honlapjáról egyre több Scholarban található tartalom legyen közvetlenül elérhető. Sok egyéb tényező mellett ezek az újdonságok is azt mutatják, hogy a tudományos szakkönyvtárak és a Google között meglévő falak tulajdonképpen jobbra már leomlottak éppen ezért főleg egyes könyvtárak törekvése, melyek szerint őrizni kell az egyetemi könyvtárak kifinomult adatbázisait a Scholar elmélyült tudományos munkára alkalmatlan találataitól. A szaktájékoztatók is jobban teszik, ha nem a kutatókat próbálják visszacsalogatni a könyvtárba, hanem utánuk mennek és a számítógépes konfigurációkban jártas, az internetet és a különböző adatbázisokat tökéletesen ismerő szakértőként igyekeznek nélkülözhetetlenné tenni magukat. A tudósok készen állnak erre, a könyvtárosok pedig sokat veszíthetnek, ha nem így tesznek. A szerző ígéretes újszülötthöz hasonlítja a Schoogle-t, amely azonban az információs világ szereplői között félelmetes felnőtté válhat, melyet semmiképpen sem szabad figyelmen kívül hagyni.

HUMANUS – MANCI

2007-es megjelenési évtől a magyar könyvtörténeti és könyvtártudományi irodalom a február elején átadott HUMANUS (<http://www.oszk.hu/humanus>) adatbázisban kerül regisztrálásra.

Az eddig MicroISIS-ben épített MANCI (régi címe: w3.oszk.hu/manci.htm) a tervek szerint szerves része a HUMANUS adatbázisnak. A Bodza rendszer segítségével bizonyos korlátok között már most is közösen kereshető a két adatbázis.

A HUMANUS-ban a tudományterületek között a Könyvtörténetet és a Könyvtártudományt külön-külön és együtt is ki lehet választani. A használatáról részletes útmutató olvasható a Könyvtári Intézet honlapjának Szakkönyvtár menüpontjában.

MAKSZAB – elektronikusan

A magyar könyvtári szakirodalom bibliográfiáját (MAKSZAB), amely eddig nyomtatott füzetekben jelent meg, ezután elektronikus kiadványként adja közre a Könyvtári Intézet Könyvtörténeti és Könyvtártudományi Szakkönyvtára.

A 2005. és 2006. évi 1–2. és 3–4-es összevont számok letölthetők a Könyvtári Intézet honlapjáról a Szakkönyvtár menüpontból.

A 2007. évi számok (évi két alkalommal) már a HUMANUS adatbázisban készülnek.

(Hegyközi Ilona tájékoztatása alapján, Katalist, 2008. február 11.)

NAPILAPOK

HETILAPOK

ÖNKORMÁNYZATI
LAPOK

HAVILAPOK

IDŐSZAKI
KIADVÁNYOK

TERJESZTŐK

TELEKOMMUNIKÁCIÓ

KÖZTERÜLETI
REKLÁMOK

KIÁLLÍTÁSOK,
VÁSÁROK

ÜGYNÖKSÉGEK,
KIVITELEZŐK

HÁZHÓZ VISSZUK DIPLOMAJÁT!

HIRDETÉSI ENCIKLÓPÉDIA

32. kiadás 2008. május

HAZÁNK EGYETLEN MÉDIAADATTÁRA

Félévente bővítve és aktualizálva.
Kizárólag a médiumoktól származó adatok.

KÖNNYŰ KEZELHETŐSÉG

700 oldalon, több, mint
4000 médium adatai, 10 tartalomjegyzék
és 4 regiszter segítségével.

SOKSZÍNŰSÉG

Médiumok adatai + média-adatbanki
jelentések. Kivitelezők minden
szakterületről, szövetségek, újságírók
és szóvivők részletes adatai.

BARÁTSÁGOS ÁR

könyv, CD melléklet,
internet: 12 190 Ft + 5% áfa

MEGRENDELHETŐ:

S&S Karakter Kft. • 1055 Budapest, Honvéd u. 40.
Telefon: 301-0239 • Fax: 475-0803
E-mail: iroda@mediaasz.hu
<http://www.mediaasz.hu>